

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

ח:

עין משפט
נר מצוה

לא אבא ב ג ד מ"י מיט
מלך ערוב כוכבים
הכלט בו טעם שני
שופע שני מ"י ק"ק ספיק
ה'
לג ה ה' מ"י מ"י מה'
ענהרין הלכה י'
סנה עשין ק'
ו מ"י ע' והכלה י' סנה
ע':

רבינו הגאון

משלחן. מעלה הכותב
עליהם כאילו אכלו ובתי
סמיים שני וקרא לך ואכלת
ממנו. ודאיק קרא משעת
קריאת נתיביו: בהולולא
דעבר כוכבים כל ל' יום
בין ארוב ליה הילולא בין
לא ארוב ליה הילולא
אסור. לאחר ל' אבא
מחמת הילולא אסור לא
אכר הילולא שרי. וכי
מדרב הילולא עז אימת
אסור אבא ר'ב פסא
משמיה דרבי עד ר"ב ירחי
שחא ומקשי: ובתי יריב
ירחי שחא שרי והוא דרב
יצחק בריה דרב משריא
דומיה הווא עובד
כוכבים בתי יריב ירחי
שחא ושפיעה דארוי ולא
אכל מ"י אבא נכרות
כוכבים דרייה סיעיה
שחא האי ביהו. ופיקר'
שיא ר' יצחק בריה דרב
משריא דאיה חסוב היה
אכל כולי עלמא בתי יריב
ירחי שחא שרי. ובהילולא
מעיקרא כמה. אמר רב
פסא מבי רבנו שרי
באסתינו אסור. וקראטיס
מ"י בלשון יין חפסיה
אסיקו יין חפסיהו ורו
אתה בימי קליפסרא
מלכותא ואתה בימי יונים.
המתין ותרוין קרבי עבדו
דימא ביהו יונאי ולא
יכלו להו עד דשפיענהו
דמאי לישראל בהרייהו. אי מינן
מלכי מימינו איפרכי אי
מימינו מלכי מינן איפרכי
וכי כרו [שנין] קמו
ההיתרותה בהו ישראל
מינן ואילך אישפיעו
בהו ומנא לן דב"י [שנין]
דימי בהיתרותה דארך
שפיעל משם ר' יופי
איבי ק"ם שנה עד שלא
תברב הביב שפעה מלכות
הרשעה של רובין על
ישראל כלומר ק"ם שנה
בימי הביב נשתתבו בהן.
ז' שנה עד שלא תברב
הביב גזרו טומאה על כלי
ביכית וסם על ארץ
יעמים: מ' שנה קודם
תורבן הבית גלתה
ענהרין וישבה לה בחנות
ליבר שלא דנו דיני
משות: רכזין דתור דרסלא
להו שפיות דימי נופשי
להו שפיון אמרי ניכס'
וגלי מן הקוס דרתיב'
יקט ועליה אל המקום
מלמד שהמקום גורם. אבל
דיני קנסות דנו דאמר רב
הורה אמר רב זכור אתו
הארץ לטוב ור' יהודה
לן בבא שמו שאלמלא
זר שפחה ה' וקנים ר'
גאוי ר' יהודה ור' יוסי
ר' שמעון ורבי אלעזר בן
שמעון ור' אריא מוסף אף
ל' נתיביו. בטלו דיני
קנסות משום שגורה
זלכות [הרשעה] גזירה כל
ספיק: הוה ונמקמי יהרג
עז שפסוכין בה תחברב'
תתום שפסוכין בו יעקר.
בין שחביו בהן ארטיס
לן ברחו ור' יהודה בן בבא

מבי רבו שער באסתינו. פירש רש"י לשון ראשון להטיל שכן
וקשה דככל המלמד לא מלינו שהיו עושין שכן משערין
אלא מתמרים או מכשות לך נראה לשון שני שפירש רש"י ור'
השגות האלו פי' רש"י אף בכמות פ"ק דף ק"ח ת.:

קרטסים.

לומר הר"ר ששעיה
גומין יין הוא
תפוס תפיסת שמיס קרט לשון
תפיסה וסיס לשון שמיס ופי' דר"ל
תפיסה שניה וימלא הוא דקא אמרין
לקמן קרטסים ויזי שמשפנו רומי
מלכות וה"פ קרטסים תפיסה שניה
ויוס ששפסה מלכות נראה שניה:
ה"ג נשתבחו ג' גרסינהו. ולי'ג
ליכתינהו שהיו

אין כותבין הלכות: אלא שלא
דינו דיני נפשות. ואם תאמר והא
אמרין בפרק אלו נערוה (במנות דף
ג' וס' משפסן בית המקדש אע"פ
שנטלו ד' מיתות דין ד' מיתות לא
נחטלו מי שנתיב קפילה בו והמאי
נקט משפסן בהמ"ק הוא אפי' מ' שנה
נפשי הבית לא דנו דיני נפשות וי"ל
דמ"מ כשהיו רואין לונך שעה היו
חזרין אל הלשכה ודינין עס ומורי
ה"ר מנחם אמר לנו שס' רבי יהונתן
דמשפסן בית המקדש קפלי אלא
דקאמר דין ד' מיתות לא נטלו
וה"ק אע"פ שנטלו ארבע מיתות
לגמרי לא נטלו דינס וכ"ש בנאות
מ' שנה קודם חורבן שנהגו דין ד'
מיתות: בולמוד שהמקום גורם.
וה"פ והא ירושלים נמי איקרי מקוס
לגבי אמילת קדשים ומשערי שני
וכמי נמקוס אשר יצטר ה' וי"ל
דלגבי דיני נפשות לא איקרי מקוס
אלא לשכת הגזית שהיתה תיה נקדש
ומלוי נחלו והייתי עומת משום דנע"י
סנהדרין סמוך לסנינה והכי נמי
אמרין (לקמן דף נב.) כל המעמיד
דיין שאינו גזון כאילו נטע אשרה
אלא מוצב דכמיס שופטים ושופטים
וסמך ליה לא טעך לן אשרה אלל
מלגבי ה' ולפיכך גלו וישבו בחנות
ההיתרותה בהו ישראל
מינן ואילך אישפיעו
בהו ומנא לן דב"י [שנין]
דימי בהיתרותה דארך
שפיעל משם ר' יופי
איבי ק"ם שנה עד שלא
תברב הביב שפעה מלכות
הרשעה של רובין על
ישראל כלומר ק"ם שנה
בימי הביב נשתתבו בהן.
ז' שנה עד שלא תברב
הביב גזרו טומאה על כלי
ביכית וסם על ארץ
יעמים: מ' שנה קודם
תורבן הבית גלתה
ענהרין וישבה לה בחנות
ליבר שלא דנו דיני
משות: רכזין דתור דרסלא
להו שפיות דימי נופשי
להו שפיון אמרי ניכס'
וגלי מן הקוס דרתיב'
יקט ועליה אל המקום
מלמד שהמקום גורם. אבל
דיני קנסות דנו דאמר רב
הורה אמר רב זכור אתו
הארץ לטוב ור' יהודה
לן בבא שמו שאלמלא
זר שפחה ה' וקנים ר'
גאוי ר' יהודה ור' יוסי
ר' שמעון ורבי אלעזר בן
שמעון ור' אריא מוסף אף
ל' נתיביו. בטלו דיני
קנסות משום שגורה
זלכות [הרשעה] גזירה כל
ספיק: הוה ונמקמי יהרג
עז שפסוכין בה תחברב'
תתום שפסוכין בו יעקר.
בין שחביו בהן ארטיס
לן ברחו ור' יהודה בן בבא

כל תלתין יומין. דתמר הלולא: בין אמר. עובד כוכבים זה לישאל
מחמת הלולא אני עושה סעודה זו: ובין לא אמר לו. ממחמת
להלולא מכין ואסור דכל ימי הלולא מקריב לעבודת כוכבים:
ומעיקרא. קודם שכתבו את השמו מאימתי חיישין להלולא אם

הזמין לאשים לפעוד אללו: מבי רמו
שערי באסתינו. לשעות שכן לויס
המשה: אפינסי. עריבות שערין
בהן שערין לעשות שכן. ל"א נותנין
עפר געריבות חורעין סס שערין
קודם ימי המופה ומציאין לפני החתן
והכלה כהסן למומים ואומרים להס
פרו ורצו כשערין הללו שמתהרין
לללח ממל התנזרה: אדאס חשוב
הוא. ושמן ממנו מלאכה העובד כוכבים
מאל: יוס שפספס בו רומי מלכות.
שלחמו עס יונים ונחמו ומלכו
כלל העולם: דימי קלפסרא מלכסא.
על אלכסנדריא מציאין לפני החתן
במסכת נדה (דף ל'): ונחמו רומיים
עמה ונחמו ומספיו סס המלוכה: עד
דשפספסו. רומאי לישאל נהדישו:
והכי אטנו. רומאי לישאל אז מינס
מלכי כו': מרגלים. אינה חשובה כגון
טוב: כפיס. כן (ל' מרגוס כו') כפיסיה.
למושב הכרתה להושיבה עליה:
אינד. הוא נופך כדונקל"א: כפו
לבו. רומאי ליונאי: עשין ושית
שנין קמו. רומאי נהימנתייהו
לישראל: מעיקרא. כי קמו רומאי
נהימנתייהו: מאי דקא. רומיים:
וללכס לנגדן. דלפיס ועשו שוין
גדולה: לפני עבדו. דרך השר
להלך לפניס: שפספס: מלכותס.
רומי: כנסות. מקוס הבית
רומי: דיני קנסות. חונס ומפסה
ושלשים של עבד שנתנה תורה קלנה
אתה ליקר ולוולל. ומאחר שלא יצאו
בלשכת הגזית לא דנו ונטלו דיני
קנסות דכמיס כשנלו ככל שהוא קנס
אשר ישפיעו אליהם [שמות כג] דהיינו
מומחין ומסוכין כסס רבי כלאמריין
כסנהדרין יוני: ומי שאינו סמוך אינו דן
דיני קנסות: פסוס. אלפיס אמה
קנינות העיר: וסמך סס כו'. והני
רענן כתר מורבן הבית הוו טובל:
לולגאות. מיתות: ל' היכי דלא
לימייבו. רומאי כפולל דלין קטני
דיני נפשות אפילו כסנהדרין קטני
שכל עיר אלל זומן שהיתה סנהדרין
גדולה שיכתה ונמקוס המיוחד לה
והוא לשכת הגזית: סמקוס גורס.
למייד הגדון ואס אינס עס לא
דיונו. והאי קרא כדניי נפשות
קאי כי יפלא ממך ככר [דכרס מ] כפרשת
שופטים ושופטים זקוק ממצא:
ללכות

מסורת הש"ס

א) כמות מ. ט) מסכת
י. טו. טז. ז. א) בני הסדרן
אף יהא שיהא נלשון
מקרא. ד) שנת טו.
ס) וסנהדרין מה. א) סס
ג: ד. א) ו נס"א: סמך. א)
ו) וסנהדרין אלא
לונגאות ופינס רש"י
מיתות וסנהדרין נוספת
הערך לנכות ומכאן ספיק
שקרין לרמת לונג נלשון
ימי וכן דלמי כפלה דף
ללו: דל"ל לנכות כ"ף ואל'
לנכות כ"מ: ע"ש.
ט) וסנהדרין ד: ע"ש ס.
פ"א. א) [שמות ל']
כ) נס"א: השפסה.

תורה אור השלם

- 1. ואמר נטעו ונלקח
ואלקה לנגדך.
בראשית לג יב
2. יעקב בא ארצי לפני
עבדו ואני אתנהלה
לאנו קרנל המלאכה
אשר לפני ירגל
הקלידים עד אשר אבא
אל ארצי שפירד
בראשית לג יד
3. ועשית על פי הדבר
אשר יגידו לך מן הקוסם
הזהוא אשר יבחר י'
והשרה לעשות ככל
אשר ידור: דברים י' י'

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה כסוס ק'
למושב חברתה
להרשיבה עליה תרעם
כנו בספיה הפיד:

לעני רש"י

קונטרס א. אורס [אבן]
יקרה בעלת צעז ארוס כחה
ובכריקה ביוחר.

מוסף רש"י

מבי רמו שער
באסתינו. י' שורין
שערין נעריבת מוס להטיל
שכן לונך חוסף. וי"א
לסס החתן והכלה ורעין
שערין נענץ למר פמי
ורבו וימחו כשטרס הללו
המיתו לנטען מלכות
הרשעה. רומי שבת כו'.
ביתות. מקוס היה
מקוס וכן שני
היורדין חת. דיני
קנסות ס"ד. וכי לשכת
הבית גורמת לדיני קנסות.
בטלו דיני קנסות.
לדין וללכא סמיה בטלו
עשין וי. ובין שח
שסס יודע שלא ימייבו את
השני [טס].

הלכתא א"ר יצחק בר אבדימי לומר שלא דנו דיני קנסות דעתך ויהאמר רב יהודה
אמר רב ברם זכור אותו האיש לטוב ורבי יהודה בן בבא שמו שאלמלא הוא נשתבחו דיני קנסות מישראל
נשתבחו לגרסינהו אלא בטלו דיני קנסות מישראל שגורה מלכות הרשעה גזרה" כל הסומך יהרג
וכל הנסמך יהרג ועיר שסומכין בה תחרב ותחום שסומכין בו יעקר מה עשה רבי יהודה בן בבא הלך
וישב בין שני הרים גדולים ובין שתי עיריות גדולות בין ב' תחומי שבת בין אושא לשפרעים וסמך שם
חמושו וקנים ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ור' אשור ורבי אלעזר בן שמעון ורב אריא מוסף אף רבי נחמיה כיון
שהכירו בהם אייבים אמר להם בני רוצו אמרו לו רבי ואתה מה תהא עליך אמר להם הריני מוטל לפניהם
כאבן שאין לה הופכין אמרו לא זו משע עד שנעצו לגופו ג' מאות לולגאות של ברזל ועשאוהו לגופו
ככברה אמר רב נחמן בר יצחק לא תימא דיני קנסות אלא ישלא דנו דיני נפשות מ"ט כיון דחוו דנפישו
להו רוצחין ולא יכלי למודן אמרו מוטב נגלי ממקום למקום כי הויכי דלא ליחייבו דכתיב יועשית על פי
הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא למלמד שהמקום גורם: מאה ושמונים ותו לא והתני רבי יוסי ברבי
מלכות